

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמוך לציון קודש הקדשים
רבי שלמה מקארלין זי"ע

| גליון 237 |

פרשת קרח תשפ"ה

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת קרח

בוקר ויודע ה' את אשר לו (טז),
ה). ביאר הרה"ק רבי יהודא צבי
מסטרעטיץ זי"ע: זיודע הוא
מלשון שבירה, כדכתיב 'זיודע
בהם אנשי סכות', רצה לומר
ישבר ה' את מי שעשה איזה
דבר מצוה והיה עיקר כוונתו רק
להנאת עצמו להתפאר וכדומה.
וזהו שאמר 'בוקר' - כאשר
יבוא משיח במהרה בימינו, אז
זיודע ה' - היינו ישבור ה',
את אשר לו - את מי שהיה
מתכוין רק עבור עצמו.

(דגל מחנה יהודה)

הבדלו מתוך העדה הזאת (טז),
כא). בשם הרה"ק רבי אשר
מסטאלין זי"ע: בעת שאומרים
בהבדלה 'בורא מאורי האש',
צריך לכוין להבדיל אש של
קרח ועדתו.

(בית אהרן קץ טו"ג)

וכל ישראל וכו' נסו לקולם
(טז, לד). פירש הרה"ק רבי
משה מקוברין זי"ע: זיי האבן
זיך גינומען צום קול". כלומר,
החלו להשמיע קולם בתורה
ותפלה, "כי אמרו פן תבלענו
הארץ" - הוא הארציות חס
ושלום.

(אמרות משה)

אל הקדוש פנימה

במהות ההשתטחות על קברי צדיקים

התועלת שבירידת הצדיקים לעולם (ד')

הגה"ח ר' שמעון שפיצער שליט"א

מתוך שיחה שנמסרה בסמוך לציון רבנו הקדוש ביום ההילולא אשתקד

כשהופכים מכוונת כביסה לארון

פעמים הרבה יש שהאדם מסתכל הן על עצמו והן על
דברים רוחניים באופן זה. הוא אומר כך: יש לי בעיה
שאין לי כסף לפרנסת הבית, והנה כאן יש ציון של
צדיק שאפשר להתפלל בו ולקבל את הכסף, ומה
לא מובן בזה? הכל טוב ונפלא. הן סיפורים לרוב יש
על אנשים שזקוקים היו לכסף, התפללו בציון הצדיק
וקיבלו.

שואלים לו לאדם זה: וכי הוצרך הקב"ה לעשות דבר כה
קדוש, כזו מציאות מושלמת של הבאת נשמת הצדיק
בעולם למשך כמה וכמה שנים, הכל כדי שיהיה מקום
שבו יוכלו להכניס מטבע קטנה ולקבל כסף הרבה?!
בשביל זה יש דרכים הרבה יותר קלות! תראה את
בעלי החיים שתמיד יש להם את מזונם ואין חסר להם
מאומה. לעשות כזו מהפכה, שהצדיק יגיע לעולם
וימסור את נפשו בעבודתו כל ימי חייו ואח"כ ייהרג על
קידוש ה', והכל כדי שאח"כ יוכלו אנשים לבוא ולהשיג
לעצמם פרנסה.

בוודאי! אתה יכול להשתמש עם זה כבארון. אתה יכול
לאחסן שם דברים. אבל זה נותן הרבה מעבר לזה.
הצדיק יכול לשמש לאדם לעיקר תכליתו בעולם. הוא
יכול להיות בשבילו מכוונת כביסה פשוטה כשמענה.
הוא יכול לכבס את נשמתו. הוא רק צריך להכניס את
התקע לקיר. האדם מתקשר לצדיק. האדם מבין שאין
זו טעות מה שהוא תועה בעבודת ה', אין זה ענין של
בידעבד, אין זה דבר צדדי שבמקרה עדיין אינו מסודר,
אבל ברוך ה' הוא לומד ומתפלל. לא ולא! אין זה דבר
צדדי כלל וכלל. זוהי ההגדרה של כל הימצאותך בעולם.
כל הדברים מסביב שקורים לך, הם כולם תוצאות קטנות
של עיקר הדבר שמתרחש. נושא זה שקשה לך להתרכז
בתפילתך, זה עיקר המעשה שלך. לא זה שאתה זקוק
לישועה בענין נחת מהילדים ולא זה שאתה זקוק
לישועה עם שכנך ועם דירה ועם מקום עבודה. כל
אלה הם דברים של מה בכך.

(מתוך קונטרס הביניב)

כשהופכים מכוונת כביסה לארון

מתנה זו של התקשרות לצדיקים, אם היינו מנצלים
אותה בצורה הנכונה, היינו זוכים להרבה יותר ישועות.
כשמשתמשים עם מכוונת באופן שראוי להשתמש בה,
התוצאה שהיא יכולה לספק, היא פי אלפים. ניתן לזה
משל:

בכפר גידח, חי לו איש שהיה זקוק לארון. יום אחד
הוא יצא העירה, לכרך הסואן, בחיפוש אחר מבוקשו.
העיר הציגה בפניו עולם חדש ומופלא, גודש במכוונות
משוכללות שמעולם לא ראה. לפתע, נתקל במכוונת
מוזרה, מעין קופסה לבנה עם דלת זכוכית ושלל
כפתורים. הוא לא ידע מהי, אך היא נראתה לו מושלמת
למטרתו - ארון! הרי אפשר עליה דברים, וגם
לאחסן בפנים. בשמחה רבה, רכש אותה והביאה לביתו
שבכפר, מאושר על ה"ארון" החדש והמיוחד שלו.

לימים, התארח אצלו חבר מהעיר, ועיניו נפערו למראה
ה"ארון" המשונה. "סלח לי", אמר, "אבל מה זה הדבר
הזה?" הכפרי, בגאווה, הסביר שמדובר בארון חזק
ומיוחד שקנה בעיר. "אבל..." גמגם האורח, "האם לא
שאלת את עצמך למה הדלת מזכוכית? ולמה יש בפנים
תוף מסתובב?" הכפרי, מבולבל, השיב שזה בוודאי
כדי לסובב את הבגדים ולהוציאם בקלות. "ומה עם
כל הכפתורים? והחוט שמתחבר לקיר?" שאל האורח
בטון ספקני. הכפרי, מתחיל להתעצבן, ומפטיר: "די עם
השאלות! זה משרת אותי נאמנה, וטוב לי כך!"

אך האורח לא ויתר: "שאלה אחרונה - כמה שילמת
על הארון הזה?" הכפרי רהרר לרגע, והודה ששילם
עליו מחיר מופרז. "וכי לא חשבת לרגע", אמר האורח
בתימהון, "שבטח יש לזה שימוש הרבה יותר חשוב
מסתם אחסון? היית צריך להבין שמכוונת יקרה כל כך,
עם צורה כזו מורכבת וחוט חשמלי - זה לא סתם ארון!"
הכפרי, במבוכה, הודה שאפילו חתך את החוט כי לא
היה לו צורך בו. "אבל מדוע לא חשבת שזה יכול
לשמש לדבר חשוב יותר? היית צריך להבין את
זה מהצורה החיצונית!" קבע האורח בתסכול.

על הציון של הקדוש הזה, הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו. (רבי אשר מטסטאלין)

בהשגחה פרטית עדיין אין פרטים השבוע,
בעזרת ה' נערכו מיד כאשר יתאפשר.

בואו ביהכלו של רבינו ביום הישועות המסוגל - כ"ב תמוז
מלאו ידיכם בישועות ברוחניות ובגשמיות
החזיר את הנשמה ולהיפקד בישועות מעל לדרך הטבע
רבינו ממתין לבניו אהוביו 'כמו בחיים חיותו'
לטהר ליבם ולהשפיע בני חיי ומוזני

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

ויקרא שמו בישראל קרה

לא חלפו ימים רבים ובביתו של ר' שמואל השמחה והצהלה, דמעות גיל של צפייה ארוכת שנים, בן נולד למזל טוב.

וזהו בהתקרב יום הברית, נכנס ר' שמואל לפני רבו רבי דוד מטאלנא בכדי לכבדו בסנדקאות, ובתוך כך סיפר כי אשתו - כך שינה את הדברים מפני הפחד - נכנסה אל אחיו רבי אהרן מטשערנוביל, וכאשר שאלה אותו אודות קריאת שם הרך הנולד, אמר לה לקרוא 'יעקב ירחמיאל'. לשמע הדברים אמר הרה"ק רבי דוד בהנאה מרובה: "הא, אחי צדיק גדול הוא, ובעל רוח הקודש הינו, שהרי בשמות אלו 'יעקב ירחמיאל' ישנם האותיות קר"ח..."

חשב ר' שמואל לעצמו כי בוודאי בזאת התרצה הרבי, אולם מה רבתה תמיהתו בעת הברית, כשנתכבד הרה"ק רבי דוד בקריאת שם הילד, קרא הצדיק ואמר מעצמו:

"ויקרא שמו בישראל: קרה יעקב ירחמיאל!..."

ר' שמואל משמשו של הרבי קיבל את מעשיו של רבו ומורו בהכנעה כחסיד אמת, אולם כאוב כאב את דבר השם השונה והיוצא דופן שהוענק לבנו יחידו מחמדו, אשר המתין עליו שנים רבות, אולם את הנעשה אין להשיב. החליט אפוא ר' שמואל להרגיל את עצמו ואת כל בני ביתו ומכריו, שכניו וכל בני עירו כי יקראו את שם בנו 'יעקב' בלבד, ואכן נשתכח והלך ברבות הימים שמו 'קרח' מלב כל אדם.

חלפו הימים והשנים. ר' שמואל כבר נפטר מזה העולם ובנו יעקב הקים את ביתו. זיכהו ה' ונולדו לו בניו ובנותיו, וזקוק היה להאכיל פיותיהם. אולם בכל אשר שלח את ידו במסחר ועסק, לא ראה ברכה בעמלו. והיתה הדלות והעניות רודפת אחריו יום וליילה. גמר יעקב בליבו לנסוע אל רבי

דוד מטאלנא אשר אביו זכה לשרתו בקודש, שמה תעמוד לו זכות אביו, והצדיק יברכהו.

בבואו לפני הרבי, הגיש פתקתו ובו רשומים שמו ושם אימו, והנה למרבה הפליאה נענה הרבי ואמר כי אין הוא מכירו. ניסה יעקב להזכיר לרבי כי הוא בן משמשו ר' שמואל, וכיצד לא יכירנו. השיב הרבי:

"וכי יעקב הוא שמך?! הלא שמך הוא קרח יעקב ירחמיאל!"

המשיך הרבי ושוחח עימו, ובתוך כך פרץ ר' יעקב בבכי מר וגולל את מצבו הדחוק כי רב הוא. קרא הרבי ואמר:

"כל זאת נגרם לך בסיבת מה שאין קוראים אותך בשמך האמתי שנקראת בברית! כי אם אביך היה קוראך בשם 'קרח' כי אז היית נעשה עשיר כקרח! וכיון שכך אין בידי להושיעך..."

ר' יעקב זה פיקח היה, לא איבד עשתונותו והשיב בחכמה: "הגם שהפסדתי את ברכת העשירות קרח, אולם מדוע עלי לסבול עניות ודחוקות כו? לכל הפחות יברכני רבינו בפרנסה בהרחבה, אם לא בעשירות קרח..."

הרים הצדיק את עיניו הקדושות והביט לעברו של ר' יעקב:

"אברכך בזאת בפרנסה בהרחבה גדולה, רק בתנאי קודם למעשה, כי בחזרתך לביתך ייקרא שמך 'קרח' וכך גם תעלה לתורה, ולא תקרא כלל בשמות האחרים שלך! ואף אל תתייחס למי שיקרא לעברך בשמותיך הראשונים!"

קיים ר' יעקב - אשר מעתה נקרא שמו ר' קרח - את כל אשר נצטווה, ומיני אז והלאה היתה מצויה לו פרנסתו בהרבה גדולה בשמחה ובנקל.

סיים רבה של קייב באזני ר' פינחס את המעשה המופלא: **"הבחור הלזה אשר ראית הוא בנו של אותו ר' קרח!..."**
(ע"פ הגליון 'אבני אפוד')

שנת תרע"ד, מלחמת העולם הראשונה. יושב היה רבה של קייב הבירה בחדרו, למולו אורחו הנכבד אשר זה עתה נמלט ממקום מושבו מאימת הדי המלחמה, היה זה הרה"ק רבי פינחס מקאנטוקובה ז"ע, צאצא לרבי גדליה מליניץ ז"ע תלמיד מרן הבעל שם טוב.

הרב ואורחו הרם שוחחו יחדיו, כשלתע נשמעו נקישות קצובות מהדלת. "ניתן להיכנס" הרים הרב את קולו, ואל החדר נכנס נער יהודי צעיר בצעדים מהוססים. בקול שקט ומבוש הסביר הנער לרב, שזקוק הוא לכתב המלצה עבור הצבא. היה זה מסמך שהיה על כל הנערים היהודיים הנקראים להתגייס לשורות הצבא, להביא בפני הרשויות, חתום בידיו של הרב כי הוא מעיד שהבחור הינו שומר תורה והוא נצרך למזון כשר.

רבה של קייב עצר את הנער בעודו מדבר ותיכף הבטיח לו: "אל דאגה, תבוא הנה ליום המחר והמלצה תהיה מוכנה עבורך", חיך לעברו חיך לבבי, ופטרו לשלום.

"האם כבודו מכיר את הנער הלזה? שמיד הבטיחו לחתום על המלצה?," תהה רבי פינחס כשיצא הלה מן החדר.

"בטרם שאענה לך על שאלתך אספר לך סיפור," השיב הרב ופתח בסיפורו המרתק:

שמונה בנים הותר אחריו הרבי הקדוש רבי מרדכי מטשערנוביל, כולם המשיכו אחריו והנהיגו קהל עם ועדה, ואף ירשו מאביהם את הגבאים ששימשוהו, ועל פי גורל שנערך ביניהם, כך נפלו גבאי וגבאי בחלקו של כל אחד מן הבנים האדמו"רים.

ר' שמואל הגבאי, היה זה אשר נפל בחלקו של הרה"ק רבי דוד מטאלנא. אותו ר' שמואל נטה מתחילה להיות מחסידי הרה"ק רבי אהרן מטשערנוביל, אחיו של הרה"ק ר' דוד מטאלנא. אולם מכיון שכך נפל הפור, הסכים בכל לב ונפש לשמש נאמנה את רבי דוד, קיבל עליו את מרותו והתקשר אליו באמת ואמונה.

ר' שמואל זה חשוך בנים היה ל"ע, שנים ארוכות. והנה באחד הימים הראשונים ששימש את רבו רבי דוד, פנה אליו הרבי ושאל:

"שמואל בני, האם תרצה להיפקד בדבר ישועה ורחמים בזרע של קיימא?" "בוודאי", קרא הגבאי בקול.

"מוכן אני לברכך, אך זאת בתנאי שתקבל על עצמך למלא את בקשתי עד תומה..." נאות הגבאי והבטיח, והמשיך הרבי לאמור: **"אברכך בזה העת שתזכה לבן זכר בשעה טובה ומוצלחת, אך זאת בתנאי שייקרא שמו 'קרח' והוא יהיה עתיד להיות עשיר כקרח..."**

לאחר תקופה קצרה נפקד ר' שמואל כדברי הרבי, ועל אף שזכר את אשר הבטיח לפניו אודות קריאת שמו של הילד 'קרח', מכל מקום קשה היה עליו הדבר, ועל כן קם ונסע לטשערנוביל אל רבי אהרן, אחיו של מורו ורבו אותו הוא משמש. ר' שמואל בישר לרבי אהרן כמסיח לפי תומו, על דבר הבשורה הטובה שבעזרת ה' בעוד זמן מה יישמע בביתו קול ששון ושמחה, וביקש לשמוע מפי הרבי איזה שם לתת לרך הנולד, כשהוא חושב בדעתו כי באם יורהו רבי אהרן גם כן לקרוא את השם 'קרח', אזי אות הוא משמים כי מוכרח הוא לתת לבנו את השם הלזה, למרות החידוש והפליאה שבדבר. אך אם יורה לו הרבי לתת שם אחר, יקבל הוראה זו בלבב שלם.

והנה למרבה הפלא אחר ששמע רבי אהרן את הדברים, הרהר מעט ומיד ענה: **"תקראהו בשם 'יעקב ירחמיאל'."**

שמע כן ר' שמואל הגבאי, שש ועלז בליבו, ומיד שב אל עיר מושבו שמח וטוב לב.

ציור הרה"ק רבי דוד מטאלנא ז"ע

העבודות בעיצומן

ישועות בלודמיר כמו בחיים חיותו

נזכרים לטובה

מספר ר' צבי מביתר עילית:

היה זה בקיץ של שנת תשפ"ב. באותם ימים נחתו על ראשי שני סיבוכים אליהם נקלעתי בעל כרחי, ונד בבד גם השתרג על גבי, קושי מורכב בפן הרוחני שהסב לי צער גדול. בעצת אחד האדמו"רים שליט"א נסעתי ללודמיר, להילולת רבינו הרה"ק ר' שלמה בן יוטא מקארלין. הגעתי ללודמיר. האמנתי בכל ליבי, שאני נמצא ממש לפני הצדיק, כמו בחיים חיותו. הרי כך העידו הצדיקים, שציונו הקדוש של רבי שלמה, הוא ממש בבחינה הזאת, ואנו מאמינים שכל דברי נביאים וצדיקים אמת. למעשה לאחר ימים ושבעות, הבחנתי במבט לאחור איך שנפתרו והלכו באורח פלא שני הקשיים הכבדים שהייתי סובך בהם, בנוסף להתמודדות הרוחנית המורכבת שהלכה והתיישרה, וזכיתי להתעלות בקרבת אלוקים מיוחדת.

פשוט, הייתי אצל הרבי!

חיים בלודמיר בעבר ובהווה

הקמת 'דעם רעבינס זאל'

בימים אלו מתבצעות במלוא עוזן עבודות הקמת 'דעם רעבינס זאל' [האולם של הרבי] ברוב פאר והדר, בחצר 'בית רבינו'. בס"ד שלד המבנה כבר עומד על תילו, ולאחר מלאכת מחשבת מקצועית של אדריכל וצוות מומחים לבניית ברזל, נבנתה קונסטרוקציה מרשימה ורחבת ידיים, בו תיקיימו מעמדי ההילולא, מנייני התפילות סביב השעון והתועודיות. כך גם יישמש המקום להתכנסויות המוניות בשבתות שונות במהלך השנה.

לקראת יומא רבה כ"ב תמוז, לכו ונלכה!

חידה

מהו הפתרון שלא להשקע בארציות (גשמייות)? הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיג לקו לודמיר 02-3011122, להכנס לשלוחת הילדים - שלוחה מספר 0,

ולפעל לפי ההוראות. הזוכה יקבל זכוי לרכישת מתנה בסך 50 ש"ח. את התשובה יש להקליטעד יום ראשון פּרֶשֶׁת זָקָת הַזֹּכֵה לַפְּרֶשֶׁת בְּהַעֲלָתָהּ: אֲלֵיָעָר מִדְּלוּבִיץ בֵּית שֶׁמֶשׁ